

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X, IČO X
sídlem X
zastoupena advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Liberecký kraj**
sídlem České mládeže 1122, 460 03 Liberec 3

o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v zadržení a odnětí věcí dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 17. 10. 2019, č. j X,

takto:

- I. Žaloba proti nezákonnému zásahu Celního úřadu pro Liberecký kraj spočívajícímu v zadržení a odnětí věcí dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 17. 10. 2019, č. j. X, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 10. 1. 2020, doručenou krajskému soudu téhož dne a zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 4/2020, se žalobkyně a společnost X v.o.s. (dále jen „původní další žalobkyně“) domáhaly: 1) zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. 130928-8/2019-560000-12, jímž bylo rozhodnuto o námitkách původní další žalobkyně proti zadržení a odnětí věcí; 2) uložení povinnosti žalovanému navrátit zadržená zařízení X a další zadržené věci dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne

17. 10. 2019, č. j. X, do provozovny původní další žalobkyně na adrese X, X, X, nebo je jinak vydat žalobkyni a původní další žalobkyni. Žalobkyně se dále domáhala zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne
4. 11. 2019, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o jejích námitkách proti zadržení a odnětí věcí.
2. Výrokem II. usnesení krajského soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 59 A 4/2020-306, byl ve smyslu § 39 odst. 2 *per analogiam* zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), žalobní návrh 2) ve vztahu k žalobkyni vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a je o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 54/2020.
 3. V odůvodnění žaloby žalobkyně vysvětlila, že má od původní další žalobkyně pronajatý prostor k provozování technických zařízení se soutěží X a tuto soutěž také provozuje. Obsluhu zařízení zajišťuje žalobkyně osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce. Dne 17. 10. 2019 provedl žalovaný kontrolu v provozovně původní další žalobkyně na adrese X, X, X, při které zadržel dvě zařízení se soutěží X, hotovost a listiny, o čemž sepsal úřední záznam o zadržení věcí ze dne 17. 10. 2019, č. j. X. Proti opatření o zadržení a odnětí věci podaly původní další žalobkyně a žalobkyně společně námitky. Námitky původní další žalobkyně byly zamítnuty rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. X. Námitky žalobkyně byly zamítnuty rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X. Žalobkyně dále vysvětlovala důvody, pro které nelze považovat provoz předmětných zařízení za hazardní hru, a v tomto směru namítala nedostatek skutkových zjištění žalovaného. Zařízení žalovaný zadržel, resp. odňal, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry. Přitom žalovaný označil původní další žalobkyni jako dozorovanou osobu, kterou podezřívá z provozování hazardní hry bez platného povolení. Žalobkyně tvrdila, že uváděnými úkony došlo k nezákonnému zásahu do jejích práv a že řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách původní další žalobkyně ze dne 1. 11. 2019, č. j. X a o jejích námitkách ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, jí neumožňuje efektivní ochranu práv, neboť s jejich případným zrušením ve správním soudnictví by nebylo spojeno navrácení zadržených věcí.
 4. Podle § 82 s. ř. s. platí, že *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
 5. Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS, vysvětlil, že koncept subsidiarity zásahové žaloby má dva aspekty: „*Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) a ani podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. s. ř. s.). Je nepochybné, že ústřední roli*

v systému žalob podle [soudního řádu správního](#) hraje žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle

[§ 65 a násl. s. ř. s.](#), nečinnostní žaloba a zásahová žaloba hrají roli pomocného prostředku ochrany

a doplníku tam, kam ochrana podle [§ 65 a násl. s. ř. s.](#) nedosáhne (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. [7 As 107/2014-53](#), č. [3334/2016 Sb. NSS](#) – pozn. krajského soudu). Účastník řízení si tudíž nemůže zvolit, jaký žalobní typ by byl pro něj výhodnější

a jaký nakonec využije (srov. např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. [2 Aps 3/2004-42](#), č. [720/2005 Sb. NSS](#)). (...) Princip subsidiarity zásahové žaloby vůči prostředkům ochrany existujícím v řízení před správními orgány požaduje, aby se před podáním žaloby účastník řízení domáhal ochrany nejprve v rámci systému veřejné správy, je-li to možné.“

6. Dále Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku stanovil, že při posuzování věcné projednatelnosti zásahové žaloby soud musí v prvním kroku zkoumat, zda žalobcem tvrzené jednání či objektivní skutečnost, které označuje za nezákonný zásah, může z povahy věci být nezákonným zásahem. Za evidentní příklad, kdy tato podmínka není naplněna, považoval Nejvyšší správní soud i situaci, kdy žalobce označí za zásah mylně něco, co má všechny parametry správního rozhodnutí, osvědčení nebo opatření obecné povahy, a stanovil pro ni následující procesní postup: „V takovém případě soud stanoveným procesním postupem žalobce upozorní na nutnost úpravy žaloby a po odstranění zjištěného nedostatku žalobu projedná (jsou-li splněny další podmínky řízení, zejména včasnost jejího podání). Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v [§ 82 s. ř. s.](#), i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle [§ 46 odst. 1 písm. a\) s. ř. s.](#), jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“ Soud v této souvislosti dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 4 As 464/2019-53, v obdobné věci, z něhož při posouzení projednávané věci argumentačně vycházel.
7. V projednávané věci je z obsahu žaloby proti nezákonnému zásahu žalovaného naprosto zřejmé, že tvrzený nezákonný zásah má všechny parametry rozhodnutí správního orgánu. Žalobkyně totiž brojí proti opatření žalovaného o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, kterým byly dne 17. 10. 2019 v provozovně původní další žalobkyně na adrese X, X, X, zadrženy dva kusy technických zařízení Pegasus pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním docházelo k porušení tohoto zákona, o čemž byl vyhotoven úřední záznam o zadržení věci ze dne 17. 10. 2019, č. j. X. Námitky podané proti tomuto opatření žalobkyní zamítl ředitel žalovaného rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, přičemž takové rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, je přezkoumatelné v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60). Pokud se tedy žalobkyně mohla domáhat ochrany svých práv formou podání žaloby proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách, nepřicházela v úvahu možnost posuzování zákonnosti zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách v rámci souběžně podané zásahové žaloby. V případě zrušení

rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách i opatření o zadržení věci v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s., přičemž samotné opatření o zadržení věci by mohlo být zrušeno ředitelem žalovaného v navazujícím správním řízení, by musel žalovaný předmětná technická zařízení X vrátit. Nelze se proto ztotožnit s námitkami žalobkyně, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu jí neumožňuje efektivní ochranu jejích práv.

8. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala žalobu nejen proti nezákonnému zásahu, nýbrž i žalobu proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, o níž je nadále samostatně vedeno řízení a bude o ní rozhodnuto pod sp. zn. 59 A 4/2020, soud nepovažoval za potřebné poskytnout žalobkyni lhůtu k úpravě žaloby proti nezákonnému zásahu podle § 37 odst. 5 s. ř. s.
9. Z uvedeného vyplývá, že v dané věci jednání popsané v žalobě proti nezákonnému zásahu nemůže být vzhledem ke své povaze zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., a proto zde nebyly dány podmínky řízení o zásahové žalobě a tento nedostatek byl neodstranitelný. Soud proto nezbylo než žalobu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v zadržení a odnětí věci odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
10. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
11. O vrácení zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 14. červenec 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu